

Сърце се Гръму наранява,
Душата му се разярява,
И като нѣкой гладенъ левъ
Провиква се съсъ страшенъ ревъ:

„О, Вишний Боже безпрѣдѣлний!
И ти, Перуне огнестрѣлний!
Кои отъ горния етиръ
Боравите надъ долний миръ;

Кои съсъ правдата въ ржката
Въртите по свѣта дѣлата,
По нея всички да вървятъ,
Кои живѣятъ по свѣтътъ!

Насамъ, насамъ се обърнете,
Насамъ си погледа втречете,
Та вижте съ ваший вѣренъ гледъ
Врага, Никифора проклетъ!

За милость той не ще да знае,
Да тъпче правдата дерзае;
Като разбойникъ нападнѣ
На бащината ни страна!

Ако да имамъ азъ погрѣшка
И тъпча правдата човѣшка,
На всички богове гиѣвътъ
Да ми увисне на вратътъ!

Ако ли ази съмъ невиненъ,
То нека огъньтъ вашъ силенъ
Врага въ глава да устрѣли,
Рода му долу да свали!

О скоро, скоро, воеводи,
Навредъ пратете скороходи,
Народътъ да се призове
И тука да се събере.